

Trianonról másképp – avagy: kevesebb illúziót!

2020 június 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Nézzünk szembe a tragédiával...

Nézzünk szembe Trianonnal úgy, hogy a tanulságait megfogalmazva inkább a jöv?re figyelünk. Meg lehet ezt próbálni, ha komolyan vesszük a közhellyé nemesült klasszikus mondást, miszerint a történelem az élet tanítómestere. A trianoni békeszerz?dést nem lehet megkerülni Magyarország sorsára gondolva, s nem csak a 100

éves évforduló miatt.

A békeszerz?dés megítélése, amely már tényleges megkötése óta heves viták tárgya, a kategórikus elutasítástól, vagyis a „mindent vissza” irredenta széls?ségét?l egészen a „megérdemeltük azt” önfeladásáig terjed. Ráadásul a nemzetközi megítélése is fontos – nem csak a közvetlenül érintett szomszéd államokra gondolva, hiszen az ? véleményük nyilvánvaló. A 100 éves évforduló újabb alkalom az értelmezésre, s arra, hogy rávilágítsunk a szomszéd országok nemzetiségi politikájának visszásságaira.

A francia tankönyvekben a Habsburgok vezette birodalmat ma is a népek börtönének tartják. Ideje volna megismertetni ?ket a Benes-dekrétumokkal, a Kassai kormány- programmal és a romániai magyar-üldözésekkel, a délvidéki népirtással. Magyarország gazdasága a XIX. században a Kiegyezés után hatalmasat fejl?dött.

Bár a társadalmi feszültségek a polgári fejl?déssel nem oldódtak meg, s nem csak a nemzetiségeké, de az ipar, a mez?gazdaság, a kereskedelem, a közlekedés is óriási sikertörténet volt, demográfiai csúcsid? volt, Budapest világvárossá épült. De mi volt az ára mindennek? Kossuth Lajos híres, úgynevezett „Cassandra-levélben” fogalmazta meg Deáknak keser? tiltakozását a Kiegyezéssel szemben 1867-ben: „… A magyar hadsereg az osztrák birodalmi hadsereg kiegészit? részévé decretáltatik, … a magyar országgyülésnek nem felel?s birodalmi kormány rendelkezése alá bocsáttatik….

Ez által elveszti nemzetünk az alkotmányos állami élet legf?bb, legpratikusabb életbiztositékát. Elveszti azon tehetségét, hogy a népekre annyi szerencsétlenséget árazható háborujogot saját nemzeti érdekei szempontjából önállólag fékezhesse vagy a nemzetközi viszonyokat ellen?rizhesse.” A nagy háború végére nyilvánvalóvá vált, hogy ebben Kossuthnak igaza volt, s nekünk nem volt egy Pilsudskink, nem volt cselekv?képes, er?s akaratú katonai vezet?nk, aki összeszedte volna maradék katonai er?nket.

Volt viszont Katonatanácsunk Pogány József vezetésével (aki irodalmárból, majd haditudósítóból vedlett forradalmi vezet?vé – a Nyugat betiltása is nevéhez f?z?dik), de f?leg volt egy Károlyi Mihályunk, aki lefegyvereztette és hadifogságba küldte katonáinkat. A XX. század elejére Magyarország etnikai térképe (vö.: Teleki Pál híres Vörös térképét) a mai határainkhoz képest alig néhány ezer négyzetkilométerrel nagyobb területen mutatja a magyar népesség dominanciáját.

Ez is igazolja, mennyire anakrosztikus a „mindent vissza” irredenta jelszva, amely éppen az utódállamokban él? magyar nemzettestvéreinket sújtó, nyilvánvaló sérelmek és jogfosztó intézkedések elleni harcunkat gyengíti. (Idegen érdekeket szolgálnak az ilyen könnyedén visszaverhet? túlzások akaratlanul is.) Miért aktuális a centenárium kínálta alkalom nélkül is határozottan állást foglalni a Trianonhoz vezet? út kérdésében?

Ma 2020-ban ismét egy nagy gazdasági szövetség része vagyunk – sokkal nagyobbé, mint az Oszták-Magyar Monarchiában. Az Európai Unióban élvezzük a személyek, áruk, t?ke szabad áramlását a tagállamok között – ezek sok el?nyével és sok hátrányával.

Ott van azonban Brüsszelben és hazánkban is egy ravasz, kemény, f?leg balos lobbi, amely minden er?vel szeretné elvonni a nemzetállamoktól az önálló politizálás, például a határvédelem jogát, beleszól állami politikánkba, magyarán megszüntetné szuverenitásukat! Innen csak egy lépés Kossuth keser? jóslatáig, amikor Magyarország „Elveszti azon tehetségét, hogy a népekre annyi szerencsétlenséget árazható háborujogot saját nemzeti érdekei szempontjából önállólag fékezhesse vagy a nemzetközi viszonyokat ellen?rizhesse.”

Sokan keményen követelik ett?l a veszélyt?l félve, hogy lépjünk ki az Európai Unióból. A magyar jobboldal mértékadó publicistái élen járnak ebben, a betelefonálós rádióm?soraik hangosak a radikális kilépés-pártiaktól, a politikusok hiába intenek mértéktartásra. A baloldal szalonképes anarchistái valamilyen homályos Egyesült Európát vízionálnak, nemzetek feletti döntéshozatallal és intézményekkel, (a kommunizmusban igért egyenl?séggel vö.: II. Internacionálé), s akár a határainkat is megnyitnák bárki el?tt. Ha kilépnénk az EU-ból, a szomszéd államok (sajnos sok itthoni is) magyarellenes prominensei örömtáncot járnának (ne legyenek illúzióink, mi nem vagyunk az Egyesült Királysághoz hasonlók.)

Szerencsére ennek nincs realitása, nekünk ma Orbán Viktor személyében egy dinamikus, igazi államférfi a vezet?nk! De azért vigyázzunk, mert az ördög nem alszik, s ahogy Burke írta: "A gonosz gy?zelméhez csak annyi kell, hogy a jók tétlenek maradjanak." A hideg észhez próbáltam szólni. Van sok-sok más megrendít? megemlékezés, az ? igazságuk is vitathatatlan. A mi családunk is érintett a trianoni döntés következményeiben, mint annyi más család, s nehéz teher arra gondolni, hány rokonunk rekedt egyik napról a másikra egy idegen

országban.

A hozzánk hasonlóknak nem kell ezt magyarázni. Aki pedig nehezen igazodik el, annak ajánlom Szabó Magda Für Elise könyvét. A trianoni árvák sorsán keresztül megismerheti a nagypolitika hétköznapi vetületét egy gyönyör?, mélyen átélt regényben.

Patakfalvy Katalin

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló